

κοινῶς λεγομένων στοιχημάτων, ἥ ὅπως διαβιβάζωσι γραμματιδία ἐρωτικά. Κατὰ τὸν Πλίνιον, πολιορκουμένης τῆς Μυτίνης τῷ 43 π. Χ., ἀπεδείχθησαν αἱ περισσότεραὶ διάγγελοι ἐν πράγμασι μεγάλους internuntiae in magnis rebus· ὁ Δέκιμος Βρούτος ἔστειλε εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν ὑπάτων περισσότερὰς προσάψας γραμματιδία τοῖς ποσὶν αὐτῶν. Ὁ ὑπάτος Ἰρτιος διὰ τριχῶν ἰσχυροτέρων προσῆψεν ἐπιστολάς εἰς τὸν τράχηλον περιστερῶν, ἃς περιέκλεισεν ἐν τόπῳ ζοφερῷ καὶ ἐλιμαγχόνησεν ἐπὶ τινα χρόνον, εἶτα δὲ τὰς ἀπέλυσεν ἐγγύτατα τῇ Μυτίνῃ. Τὰ πτηνὰ ἐκάθιζον ἐν ταῖς στέγαις τῶν οἰκιῶν καὶ συνελαμβάνοντο ὑπὸ τοῦ Βρούτου, ὅστις διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ἐμάνθανεν ἅπαντα τὰ συμβαίνοντα.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Οἱ μεγάλοι ἄνδρες συνήθως διάγουσι τὴν νεανικὴν αὐτῶν ἡλικίαν ἐν τῇ μονώσει τῶν χωρίων ἢ τῇ ἡμερίᾳ μικρῶν πόλεων. Πολὺ ὀλίγοι διῆλθον τὰ παιδικὰ αὐτῶν ἔτη ἐν μεγάλαις πόλεσιν. Συμβαίνει φαίνεται παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ὅ,τι καὶ παρὰ τοῖς φυτοῖς ἐν τῷ δάσει· τὰ πολλὰ δένδρα δρῶντα ἀμοιβαίως πρὸς ἄλληλα αὐξάνονται πάντα ὁμοιομόρφως καὶ πως ἰσοϋψῶς, ἐνῷ τὸ μονῆρες δένδρον τὸ εὐρίσκον χῶρον πρὸς ἑκτασιν τῶν κλάδων του ἀναπτύσσει ἐντελῶς καὶ ἀνεξαρτήτως τὴν ἔμφυτον αὐτοῦ καλλονήν.

Οὐδεμία διδασκαλία, ὅσον ὑψηλὴ καὶ ἂν εἴνε, μεταβάλλει τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου. Μόνον ὁ βίος, ἡ θεωρία τοῦ κόσμου, ἡ πείρα τῶν πραγμάτων καθ' ἑαυτὰ καὶ ἐν σχέσει μετ' ἄλλων, μόνον ταῦτα διδάσκουσι.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν γερμανικῷ τινι βιβλίῳ προσφάτως ἀναφανέντι περὶ τῆς «Ἱστορίας τοῦ χοροῦ ἐν Γερμανίᾳ» ἀναφέρεται ὅτι οἱ παλαιοὶ Γερμανοὶ ἦσαν χορευτικώτατος λαός. «Ἡκιστα δ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁμοιάζουσι πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν. Τανῦν ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν τὸ μᾶλλον κατεχόμενον ὑπὸ τοῦ δαίμονος τῆς ὀρχήσεως εἶνε ἡ Ἰσπανία. Δύναται τις ἐπὶ δύο μῆνας νὰ ταξειδεύῃ ἐν Γερμανίᾳ δίχως νὰ σταματήσῃ τὸ βλέμμα ἐπὶ χορευτοῦ· ἀλλ' οὕτω ἡμέραι διαμονῆς ἐν Ἰσπανίᾳ ἀρκοῦσιν ὅπως ἀπολαύσῃ τις πληθὺς χορευτῶν (Fandangos). Ἡ ὀρχηστικὴ μακρία καταλαμβάνει τοὺς Ἰσπανοὺς πανταχοῦ, ἐν τε τῇ ὁδῷ καὶ τῇ δημοσίᾳ πλατείᾳ καὶ ὑπὸ τὸ προπύλαιον τῆς οἰκίας. Εἰς πλανόδιος μουσικὸς διαβαίνει,

μόλις θίγει τὰς χορδὰς τῆς κιθάρας του, καὶ πάραυτα αἱ ὑπνέτριαι, ἀπορρίπτουσαι τὸ σάρωθρον, αἱ ἐργάτιδες, ἀποθέτουσαι τὴν ὑδρίαν μεθ' ἧς μετέβαινον εἰς τὴν βρύσιν, οἱ ἡμιονργοί, ἐγκαταλείποντες τὰ ζῶα τῶν, ὁ πανδοχεύς, λησιμονῶν τοὺς ξένους του, πάντες ἀνατινάσσονται εἰς χορόν, με τεταμένους σταυροειδῶς τοὺς βραχίονας, με ὀφθαλμοὺς ἀπαστράπτοντας· οἱ πόδες κροτοῦσιν ἐλαφρῶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, τὸ σῶμα ἐν ρυθμῷ αἰωρεῖται, καὶ σὺν αὐτῷ ἅπασα ἡ ψυχὴ ἐπαφίνεται εἰς τοῦ χοροῦ τὸ γοῆτευμα. Ἐν Τολέδῳ, ὁτάκις κιθαρστῆς σταθμεύει πρό τινος ξενοδοχείου, βλέπει μετ' οὐ πολὺ εἶναι πᾶσα ἡ περὶ αὐτὸν φύσις ὑπορχεῖται· τοσαύτη εἶνε ἡ περὶ αὐτὸν συμπύκνωσις καὶ βοή τῶν χορευτῶν ἐξορμώντων ἐκ τῶν αὐλῶν, ἐκ τῶν μαγειρείων καὶ τῶν ὁδῶν.

Ἡμέραν τινὰ ἐν Ἀγίῳ Σεβαστιανῷ σύνταγμα τι ἐπέστρεφεν ἐκ στρατιωτικοῦ περιπάτου ὑπὸ τοὺς ἡχους τῆς ἐπὶ κεφαλῇ αὐτοῦ μουσικῆς. Τὰ ἐν τῇ ὁδῷ παιδία, ἀπησχολημένα εἰς τὴν κατασκευὴν πλακούντων ἐξ ἄμμου, ἐξέτειναν τοὺς μικροὺς τῶν βραχίονας προσπαθοῦντα νὰ ρυθμίσωσι πρὸς τὸν σκοπὸν τὸ βῆμα, παρ' αὐτὰ αἱ τροφαὶ ὡς ἡλεκτρισθεῖσαι ἤρξαντο πλαταγοῦσαι τοὺς δακτύλους· οἱ διαβάται ἀπεμυμήθησαν τὰς τροφούς, οἱ στρατιῶται ἀδυνατοῦντες νὰ ἀντίσχωσιν εἰς τὸν πειρασμὸν ἔλυσαν τὰς τάξεις καὶ... πάντες παρεδόθησαν εἰς φρενητιώδη χορόν. Ἰδοὺ τί ἐστὶ λαὸς χορευτικός.

Συγγραφεὺς τις ὁμιλῶν περὶ Αὐστρίας, λέγει ὅτι ἡ ἐπίδρασις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ λαοῦ ὀφείλεται κυρίως εἰς τὰς ἀτομικὰς ἀρετὰς τῶν Αὐστριακῶν ἡγεμόνων καὶ ἀναφέρει τὸ ἐξῆς ἐπείσοδιον τοῦ βίου τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου τοῦ Α'. «Ὅτε ἐπεκράτει ἡ χολέρα εἰς Βιέννην, ἀναριθμητὰ θύματα καθ' ἐκάστην θερίζουσα, ὁ αὐτοκράτωρ διήρχετο ποτὲ τὰς ὁδούς τῆς πόλεως καὶ τῶν προστατείων μετὰ τινος ὑπάσπιστοῦ· αἰφνὴς ἀπήντησαν λείψανον ταχέως διαβαῖνον καὶ παρ' οὐδενὸς παρακολουθούμενον. Ἡ ἑλληψίς αὐτῇ διήγειρε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ αὐτοκράτορος, ὅστις ἐρωτήσας ἔμαθεν ὅτι οἱ συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ φοβούμενοι τὴν ἐπιδημίαν δὲν ἐτόλμησαν νὰ συνοδεύσωσι τὴν κηδείαν. «Λοιπόν, εἶπεν ὁ Φραγκίσκος, θέλωμεν ἀναπληρώσει ἡμεῖς τοὺς συγγενεῖς, διότι καὶ ὁ ἐλάχιστος τῶν ὑπηκόων μου δὲν πρέπει νὰ καταβῇ εἰς τὸν τάφον ἄνευ τοῦ τελευταίου τούτου δεύματος ἐνδιαφέροντος», ἠκολούθησε δὲ τὴν ἐκφορὰν μέχρι τέλους καὶ ἐπέμεινεν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν ἀπασῶν τῶν θρησκευτικῶν τελετῶν.

Εἰς τὰς δέκα ἐπαρχίας τῆς Βεγγάλης ἀπέθανον κατὰ τὸ ἔτος 1885-86 ἐκ δηγημάτων ζώων 11,823 πρόσωπα. Τούτων τὰ 910 προήλθον ἐκ δηγημάτων τῶν ἰοδύλων ὄφρων, 548 ἄτομα ἐθανατώθησαν ὑπὸ θωῶν, 221 ὑπὸ κροκοδείλων καὶ ἀλλιγαθῶρων, 22 ὑπὸ ἐλεφάντων, 12 ὑπὸ βουβάλων, 2 ὑπὸ εἰδους τινὸς μυῶν, ὧν ὁ δηγμὸς προκαλεῖ τέτανον. Αἱ ἀμοιβαὶ πρὸς θανάτωσιν ἀγρίων ζώων καὶ ὄφρων ἀνῆλθον εἰς 29,884 ρουπιῶν.